

Editorial

El dia 31 de març va morir en Jaume Vilarrasa, professor al nostre institut durant més de vint anys.

El dia 8 d'abril ens vam reunir tots al pati de l'institut per recordar-lo. Aquest és el text que vam llegir i que volem compartir amb tots vosaltres.

Bon dia a tothom.

Normalment, quan ens trobem tots aquí al pati en una hora estranya és perquè celebrem una festa o fem un simulacre d'incendi.

Malauradament, avui no hi ha cap festa, ni molt menys un simulacre, sinó un fet ben real: la mort d'un professor de l'Institut de Lliçà, en Jaume Vilarrasa Bassachs, professor de tecnologia.

Potser molts de vosaltres no coneixíeu en Jaume, perquè no l'heu tingut mai o perquè la seva salut, en els darrers anys, ha fet que estigués molt temps absent de les aules. Per això us en volia explicar algunes coses.

En Jaume Vilarrasa va arribar al nostre institut l'any 2000, ara fa gairebé 22 anys, quan molts de vosaltres encara no havíeu nascut, per fer de professor de tecnologia.

Va ser cap del departament de tecnologia durant molts anys. La seva passió era la mecànica i on més bé es trobava era fent pràctiques al taller.

Va ser també, durant un temps, director de l'institut.

Va col·laborar en projectes del centre com el Projecte Licano i en moltes altres iniciatives, com les exposicions que s'organitzaven des de Visual i plàstica.

Va ser, doncs, una persona important per a aquest institut. Com ho són totes les persones.

Perquè un institut és una "institució". Aquesta paraula ens pot fer pensar en una cosa freda, encarcarada i sense ànima. En un lloc pel qual passen treballadors i alumnes sempre canviant, un edifici buit i poca cosa més. Però la nostra institució no es pot convertir en això i prou: és una institució educativa, i aquest fet, l'educació, ens converteix, a tots els que en formem part, en una comunitat. Una comunitat on totes les persones són importants i actuen, encara que de vegades ens costi d'adonar-nos-en, amb objectius comuns.

Avui som tots aquí, al pati, en senyal de dol per la pèrdua d'una persona, en Jaume, que ha format part d'aquesta comunitat, l'Institut de Lliçà, però, sobretot, per demostrar el respecte que ens mereixen -que ens mereixem- totes i cadascuna de les persones que la formem.

A la nostra societat, una de les millors maneres que coneixem per demostrar respecte és el silenci. Us demano, doncs, un minut de silenci en memòria d'en Jaume Vilarrasa Bassachs, company per a alguns de nosaltres, professor per a alguns altres, però, per a tots, membre de la nostra comunitat.